

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

yıl:3 sayı:28

B. 680

BAŞYAZI

İMZALAR GENEL MERKEZE VERİLDİ

Fabrikamızda yaptıkları her uygulamada işverenin yanında olduklarını ispatlayan T.Deri-İş Sendikası Anadolu Merkez Şubesi için Olağanüstü Kongre talebiyle toplanan imzalar, Deri-İş Genel Merkezi'ne 15.6.1978 tarihinde verildi. Önce şunu açıklayalım. Bugüne kadar neden imzaların verilmediği konusu bazı arkadaşlarımızın kafasında soru olarak durabilir. İmzaların bugüne kadar verilmemesinin birinci nedeni şudur. Fabrikamızda yakın zamana kadar birinci Müdürlük görevini yapan Yekta Korcanın işçi atma konusunda becerikli oluşu. Hele hele atacağı işçiler sınıf sendikacılığını benimsiyor ise daha da zevkle bu görevini yerine getireceğinden kuşkumuz yoktu. Arkadaşlar şunu sorabilirler." Peki imzalarımız ve isimlerimiz işverenin eline nasıl geçer. "Gayet açık. Sendika yönetimine sunulan imzaların aynı anda işverene iletileceği açıktı.'Bu kadarı da olmaz" diyenlere cevabımız, imza toplanırken sendikanın telaşı ve işverenin imza toplayan arkadaşlara saldırması nereden kaynaklanıyordu işvereni devreye kim soktu. Bütün işçilerin imza kampanyasına yığınsal şekilde katıldığını gören sarı şebeke, kurtuluşu işverenin imza toplanmasını engellemesinde buldu. Elbette işverenin engellemesi ve işten atarım teraneleri imza toplayan arkadaşları mücadeleden alıkoymadı. "O şartlarda imza toplanmasa daha iyi olurdu" diyenler de çıkabilir. Belki, fakat şu unutulmamalıdır. Biz işçiler zor günlerde mücadeleye hazırlıklı olmalıyız.

Sarı sendika tarafından bize sürekli şu soruldu:"Hani imza toplamıştınız. Ne oldu. Beştebiri tutturamadınız mı?"

Sarı sendika bir yandan da imza attığını öğrendiği işçi arkadaşlara baskı yaparak imza atmadıklarına dair dilekçe imzalatmaya çabaladı. Birkaç kişi bu oyuna düştü. Ama bir elin parmakları kadar bile değil dilekçe imzalayanların sayıları.

Artık ok yaydan çıktı. İmzalar verildi. Asıl korku dağları şimdi saracak. Sarı şebeke bakacak ki imza kampanyasında en güvendikleri insanlar, akrabalar, yeğenler, kardeşler imza vermişler. Sınıf bilinçleri onları sarı sendikaya karşı çıkmaya zorlamış. Hesap sormayı kendilerine bir görev bilmişler.

Günümüzde sarı sendika anlayışı gün gün çöküyor. Sınıf bilincine sahip işçiler, uzlaşmacılara, sarılara, dur diyerek sınıf sendikacılığı bayrağını fabrikalarda göndere çekiyor.

İşyerimizde sarı sendikanın defterini dürmek, Deri Kundura işçisinin en yakıcı görevidir artık. 8'inci Dönem Sözleşme ile biz işçileri bir kez daha işverenin kucağına atan sınıf hainleri Deri Kundura işçisinden gereken cevabı alacaktır. Aylarca önce palavradan HODRİ MEYDAN! deyip, köşelerine sinenlere, zor şartlarda topladıkları imzalarla Deri Kundura işçisi :

HODRİ MEYDAN Diyor.

İşçi sınıfının birliği, sarı sendikacılığın beyninde bir balyoz gibi patlayacaktır.

Şimdi gözlerimiz Deri-İş Genel Merkezi'nin işçi arkadaşlarımızın tümünün isteği olan erken seçim kararını almalarına çevrilmiştir.

HAYDİ SEÇİME !..

KAHROLSUN UZLAŞMACI SARI SENDİKA ANLAYIŞI ..
YAŞASIN SINIF SENDİKACILIĞI MÜCADELEMİZ...

Yenileşme

912 işçi beraat etti

1975 yılı Ekim ve Kasım aylarında işyerimizden 912 işçi arkadaş, DİRENİŞ yaptıkları gerekçesiyle mahkemeye verilmişlerdi. İki seneden fazla süren mahkeme sonucunda, işçi arkadaşlarımız suçsuz görülerek BERAAT etmişlerdir.

Yorumunu işçi arkadaşlarımıza bırakarak, mahkeme kararını aynen yayınlıyoruz.

Suç : 275 Sayılı Kanuna muhalefet.
Suç Tarihi : 1.10.1975 ten itibaren 26.11.1975 e kadar.
Karar Tarihi : 26.9.1977

275 sayılı kanuna muhalefet suçundan sanıklar hakkında açılan kamu davası yapılan açık duruşması sonunda:

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: Her ne kadar Sümerbank Deri ve Kundura Fabrikasında işçi olarak çalışan sanıkların toplu halde aralarında anlaşarak işi yavaşlatıp, işverimini düşürdükleri ve birkaç sanıkların da diğer sanıkları işverimini düşürecek biçimde çalışmaları hususunda karar verdikleri ve teşvik ettikleri iddia edilmiş ise de sanıklar müdafalarında işin yavaşlaması, verimin düşmesinin personel noksanlığından meydana geldiğini ve kendilerine fabrika yöneticileri tarafından kadroda noksan olan diğer işçilerin işlerini de kendilerinin yapmaları karşılığında herhangi bir pirim verilmediğini, bu yüzden kendileri de görevlerinin haricinde gelmeyen diğer işçilere ait işi yapmadıklarını, bu durum karşısında fabrikanın çalışma sistemi itibariyle bir bölümdeki aksaklığın diğer bölümlere de sirayet etmesi sonucu verimin düştüğünü, aralarında işi yavaşlatıp ve verimi düşürmek bakımından hiçbir anlaşma ve toplu halde kararlaştırılan niyet olmadığını, bu durumların verdiği moral bozukluğu sebebiyle birçok işçinin izinli veya raporlu olarak ayrıldığını, bu sebeplerle verimin ve istihsalin düştüğünü, beyan etmişler, sanıkların bu müdafaları mahkemece samimi görüldüğü gibi olay günlerinde sendika ile işveren temsilcileri arasında cereyan eden topluiş sözleşmesi müzakerelerinde kendi lehlerine bazı hükümlerin konulmasını temin maksadıyla anlaşarak ve toplu halde işi yavaşlatıp verimi düşürdüklerine dair mahkumiyetlerine yeter derecede kesin ve inandırıcı başka deliller elde edilememiş bulunduğundan sanıkların isnat edilen suçtan BERAAT'lerine,

Talebe uygun ve temyizi kabil olmak üzere verilen karar tarafların gıyabında okunup anlatıldı. 26.9.1977

Hakim.13995

şanlı 15-16 haziran

15-16 HAZİRAN 1970 günleri işçi sınıfımızın mücadelesinde unutulamayacak günlerdir. 15-16 HAZİRAN'da Türkiye İşçi Sınıfı büyük bir savaş vermiş vekazanmıştır. Kan ve can pahasına kazandığı sendikal hak ve özgürlüklerden geri adım atmayacağını göstermiştir.

İŞÇİLER NEDEN DİRENİŞ YAPTI ?

1970 yılında ülkemizde büyük bir ekonomik bunalım vardı. Uluslar arası tekeller ve onların Türkiye'deki işbirlikçileri büyük parababaları bunalımdan çıkışın yollarını arıyorlardı. Tek çıkar yol onlar için, zaten ala-bildiğine sömürdükleri işçi sınıfının-emekçi halkın daha çok sömürülmesiydi. Yani hayat pahalılığını arttırmak, ücretleri kısmak istiyorlardı. Bunu yaparken önlerine çıkan engellerden biri de işçi sınıfının sınıf ve kitle örgütü olma yolunda hızla ilerleyen DİSK idi. Öyleyse ne apmalıydılar? En kısa yoldan DİSK kapatılmalıydı. Hemen bir yasa tasarısı hazırladılar. 274 Sayılı Sendikalar Yasası ile 275 Sayılı Grev-Toplusözleşme ve Lokavt Yasası değiştirilmek istendi. Bu değişiklik önerisi burjuvaziden gelmişti, ama parababalarının sözünden çıkmayan Türk-İş Yöneticileri de bu işi benimsemişlerdi. Çünkü sarı konfederasyon Türk-İş' in tabanı hızla DİSK'e kayıyordu. Bunu önlemek istediler. DİSK' siz bir sömürü bahçesi hem burjuvazinin hem de sarı sendikacıların ortak isteğiydi. Sömürü ve gericilik güçlerinin ve onun iktidardaki temsilcilerinin planladıkları bu oyunu işçi sınıfımız bozdu. 15-16 HAZİRAN günlerinde Yüz bine yakın işçi bu tarihi direnişi gerçekleştirdiler. İstanbuldan, İzmit'ten, Gebze'den işçiler sel gibi akıyorlardı.

AEG-ETİ-ECA-ARÇELİK-AUER-AYGAZ-AKSAN-ALÜMİN-YUM-BÜROSAN-CHRYSLER-DERBY LASTİK-EAS AKÜ-ELEKTRO METAL-ESAS-ETERNİT-GISLAVED-HAYMAK-GRUNDİG-HOOVER-MAGIRUS-MAKİNA TARIM-OTOSAN-SUNGURLAR-MUTLU AKÜ-PHLİPS PROFİLO-RABAK-SINGER-SIMKO-TÜRK DEMİR DÖKÜM-TÜRK KABLO-UZEL-WYNLEX işçileri yollara dökülmüş yürüyordu.

DİSK' in yanında Türk-İş' e bağlı ilerici sendikalar da bu eyleme katıldılar. Türkiye İşçi sınıfı savaşkan ve onurlu geleneğin mirasçısı olduğunu yığınsal ve disiplinli eylemiyle dosta düşmana gösteriyordu.

Atılan sloganlardan bazıları şöyleydi.

— İŞÇİLER GELİYOR !
— ANAYASA'YA AYKIRI KANUN ÇIKARANLAR İŞÇİ DÜŞMANIDIRLAR !
— KANUNLAR MECLİS' TEN GERİ ALININCAYA KADAR DİRENECEĞİZ !

BURJUVAZİ DİRENİŞİ BASTIRMAK İSTİYOR !

Egemen güçler bu yığın eylemini sınırlamak, sindirmek, bozmak için çeşitli oyunlar tezgahladılar. Polisi ve askerleri işçilerin geçeceği yollara dizdiler. Barikatlar kurdurdular. İşçi seli barikatları aştı. Bu arada eli kanlı zalimler patronlarının emriyle işçilere ateş açtılar Süngü taktılar. İşçiler göğüslerini açarak yürüdü bunların üzerine. Çünkü işçi sınıfının zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi yoktu. 3 yiğit işçi toprağa düştü. YAŞAR YILDIRIM, MUSTAFA BAYLAN, MEHMET GIDAK.

Bunun üzerine burjuvazi 16 HAZİRAN akşamı İstanbul ve Kocaeli'de sıkıyönetim ilan etti.

Bu sırada kendini en büyük işçi kuruluşu olarak gören Türk-İş ne yapıyordu acaba ?

17.6.1970 tarihli CUMHURİYET Gazetesi'nde Türk-İş başkanı Seyfi Demirsoy şöyle diyordu : " Kanun Türk sendikacılığına yepyeni bir sistem getiriyor. Bir nizam getiriyor. İsteklerimizin çoğunun kabul edilmiş olmasından memnunluk duyuyoruz."

26.8.1970 tarihli MİLLİYET Gazetesi'nde ise Türk-İş Genel Sekreteri : " Sendikalar kanunu değişikliği üzerine koparılmak istenen fırtına, değişikliğin Anayasa'ya aykırılığı iddiaları gerçekleri yansıtmamaktadır " diyordu.

Türk-İş'in yöneticilerinin, burjuvazinin sağ kolu gibi konuşmalarına kimse şaşmadı tabii. Bu konuşmalar onların işçi sınıfının çıkarlarına ihanet ettiklerinin birer belgesidir. Türk-İş yöneticilerinin DİSK üyelerini olduğu kadar kendi üyelerini de ilgilendiren bu yasalara " Evet " demeleri, desteklemeleri, eşi görülmemiş bir ihanettir..

ZAFER İŞÇİ SINIFININ ! ..

Şanlı 15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ, kanla, ölümle, sıkıyönetimle engellendi. Ama yasalar da meclisten çıkmadı. 274 sayılı yasayı Anayasa Mahkemesi iptal etti. 275 Sayılı Yasa değişikliği önerisi ise öneri sahibi AP tarafından geri çekilmek zorunda kaldı. Burjuvazi işçi sınıfının şanlı direnişi karşısında yenik düştü. Zafer işçi sınıfınındı.

15 - 16 HAZİRAN...
BURJUVAZİYE
TÜM SÖMÜRÜYE
NASIRLI ELLERİN
YUMRUĞUDUR ! ..

16 Haziran

Onaltı Haziran
Yüzbin işçi yürüdü
Onaltı Haziran, genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırlı ellerin
Yumruğu bugün
Onaltı Haziran
İşçi eylem birliği
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırlı ellerin
Yumruğu bugün
Onaltı Haziran
Emperyalizme karşı
Onaltı Haziran, genel direniş
Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırlı ellerin
Yumruğu bugün

ATATÜRK DÜŞMANLI[...]

Gericiler, tutucular, [...] halkın düşmanları için [...] çilmez bir ilke vardır. [...] dar ilerici kişi ve kuru[...] sa hepsine saldırırlar. [...] çalarlar. Bunun bir örne[...] geçenlerde işyerimizde [...]

Üst-Singer'de asılı du[...] TATÜRK Resminin üstü [...] sapıklar tarafından boya[...] ralandı.

Ülkemizin birçok yerin[...] rici sapık kişi ve kuruluş[...] tür saldırılarla neyi ama[...] lar? Kitlelerin değer ver[...] varlıkları gözden düşürm[...]

Emperyalistlere karşı [...] ğimiz Ulusal Kurtuluş Sa[...] bir halk çocuğu olarak [...] Mustafa Kemal onların [...] malarıyla değerini yitir[...] saldırı gericilerin aciz[...] bir ifadesidir.

Gündüzleri şurda-bur[...] TÜRK'e sahip çıkar gör[...] rici-faşist güçler, gece[...] lığında da ATATÜRK'ün [...] lerine saldırıyorlar. Ya[...] demogojiyi herkes görü[...] tık.

Bu sapıklar bulunmalı [...] tıklarının hesabı sorulm[...]

TOPLU İŞTEN ATMALARA HAYIR!

Son günlerde gazete haberleri sında sıkça gördüğümüz bir ber var. TOPLU İŞTEN ÇI- RMA (TENSİKAT). Hergün veya bu fabrikadan 10-20-50 işçinin çıkarıldığını duyuyo-. Bazı işyerleri ise kapan - larını ilan edip tüm işçileri kta bırakıveriyorlar.

Nedir bu olayın dibinde yatan. den işverenler topluca işçi karıyorlar. Hem de yasalara gun olarak diye diye.

Baktığımızda şunu görüyoruz. kemiz Emperyalizme ekono- ik ve siyasal yönden bağımlı- r. Emperyalist sömürü içinde eri bıraktırılmış çarpık kapi- lizmin hakim olduğu bir ülke- ir.

Kapitalizmin ana kaynağı sö- mürü ve kardır. Kapitalist sis- em son zamanlarda sık sık buh- ana düşüyor. Buhrandan kurtul- ak için de sömürüyü yoğunlaş- rma, karı daha çok arttırma öntemlerini uyguluyor.

Bu uygulamalardan biri de bu- alımı bahane ederek toplu işten karmalardır. Peki bunalımın ebebi işçilermidir ki bu yola şvuruluyor. Kapitalizmin ha - m olduğu ülkelerde zaten işsiz- k diye yakıcı bir sorun vardır. Amerika'da 8 milyon, Türkiye- 5 milyon işsiz var) İşsizlik şımızda bela iken bir de işten lmalarla işsizlere yeni işsiz- r ekleniyor. Oysa SOSYALİST kelerde işsizlik diye bir sorun k. İşten atma ise hiç yok. nsanları işsizliğe, açlığa it- ek nasıl bu kadar kolay olabi - yor. Baktığımızda karşımıza salar çıkıyor. İş Yasası'nın -17-24. Maddeleri böyle uy- lamalar için konulmuş. Peki salar nasıl olur da hayatı ü- ten emekçi insanların zararı- ı işler. Bunun da cevabı gayet sit. Yasaları yapanlar emek- i halktan yana değil, parababa- arından yana. Parlamentoda iş- i sınıfının, köylülerin ve emek- çi halkımızın çıkarlarını savuna- cak güçlerin olmadığı sürece ya- salar bizden yana olmayacak. Bu böyle biline.

Toplu işten atma meselesinin bir yakıcı yanı da şudur. Paraba- baları işçi çıkaracakları zaman bu işi rastgele yapmazlar. Ner- de bilinçli işçi var, nerede sınıf mücadelesini kavramış işçi var nerde sınıf sendikacılığı bayra- ğının yükselten, dişe diş müca - le eden işçi var. İlk önce onları atarlar ki mücadele dursun, iş- çiler daha ileri haklar kazana - masınlar. Sınıf mücadelesi geri- lesin.

Ama parababalarının bu iste- kursaklarında kalmaya mahkum. Çünkü hayat ileriye doğru geli- şiyor. Geriye doğru değil. Atılan işçilerin yerine daha bilinçlileri hem de sayıca artarak yetişiyor.

Bizleri işsizliğe, açlığa itip kendileri Avrupa'larda, Ameri- ka'larda bizim sırtımızdan ka- zandıkları artı-değerleri yeme- ğe çalışanlar şunu kafalarına koysunlar.

Sömürüsüz bir dünya için sa - vaşıyoruz. Bu yolda önümüze çı- kan her zorluğu yeneceğiz.

İşçi sınıfımıza-emekçi halkı - mıza düşen görevlerden biri de şudur. İş Yasası'nın anti-demok- ratik olan, işverenlere rahatça işçi atma olanağı sağlayan, ö- zellikle 13-17 ve 24. Maddelerin kaldırılması için mücadele et - mek. Hiçbir işveren tensikat yapmamalıdır. Bu haklar onla- rın elinden alınmalıdır.

Mücadelemizin başarıya ulaş- masının temel şartı, sınıf sen - dikacılığı anlayışını her işyerin- de hakim kılmaktır. İşbaşına ge- tirmektir.

—KAHROLSUN EMPERYALİZM VE YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ !
—13-17-24. MADDELER İŞ YA - SASINDAN ÇIKARILMALIDIR !
—YAŞASIN SINIF VE KİTLE SENDİKACILIĞI MÜCADELEMİZ

BAK BİZ NE DEMOKRAT İNSANLARIZ, AYAĞININ ALTINDAKİ İSKEMLEYİ İSTER SEN DEVİR, İSTER CELLAT DEVİRSİN HA, NE DERSİN?

İŞ KANUNU • Madde 13 •

DERİ-İŞ SEMİNERLERİ KİME HİZMET EDİYOR

İşçi Sınıfının okulu fabrikalar- dır. İşçiler çoğunlukla işçi sı - nıfının bilimiyle buralarda ta - nışır, bilinçlenir ve sınıf müca- delesinde yerini alır. Ama ne yazıkki fabrikamızda yönetim- de bulunan sarı sendika anlayı- şına sahip olanlar sınıf bilinci yerine, patron beyni taşımakta olup, kendi sınıflarına küfür et- mektedirler. Daha düne kadar "İşçi sınıfı falan yoktur. Biz bir bütün olarak milletiz. Sınıf la- fı da nereden çıkıyor." diyen- ler ağız değiştiriyor. Artık ka- çınılmaz olarak " Evet, işçi sı- nıfı vardır. Biz de burada işçi- lerin temsilcisiyiz." demeye başladılar. Ama yine de işveren temsilcisi gibi davranmaya de- vam ediyorlar.

Diyoruz ki, işçi sınıfının oku- lu fabrikalardır. Buralarda iş - çiler, sendika kurup örgütlenir- ler. Sendikaların bir görevi de üyelerini bilinçlendirmektir. Toplusözleşmelerle sendikalar ücretli seminer izni talep eder- ler. Bu bizde yeterli değildir. Ücretli seminer izinlerinin art- tırılması gerekir.

Fabrikamızda sözleşme ile a- lınan ücretli seminer günü 600 gündür. Bu 600 gün işçinin bi- linçlenmesi için kullanılırsa o- lumlu bir süredir. Ama bizde öyle olmuyor. Seminer için alı- nan ücretli izinler sendikanın asalakları tarafından çarçur e- diliyor. Bizim sarı sendikacılar için seminerler formaliteden başka birşey değildir. Seminere yazılan arkadaşların bir kısmı- na söylenen şu. " İŞTE SANA 3 GÜN İZİN. GİT BİRAZ DİNLEN. DAHA NE YAPALIM."

Amacından saptırılan bu semi- nerler, yine de devam etmeli. Zi- ra bu seminerlere katılan işçi arkadaşların büyük bölümü sizin gibi düşünmüyor. Bu tavırlarınız- la sizlerin gerçek yüzünü daha iyi anlıyorlar. Sizler her an en- senizde biz ilerici işçilerin nefe- sini duyup tedirgin olacaksınız. Önünüzde iki yol var. Birincisi derlenip toparlanmak. Aklınızı başınıza devşirmek. İkincisi de çekip gitmek.

Birincisini yapmanız bu saat - ten sonra mümkün görünmüyor Zira, bunca ihanetten sonra to - parlanmanız, düzene girmeniz imkansız gibi. Çekilip gitmek ise o yiğitliği de gösteremezsiniz. Fakat biz kararlı, ilerci işçiler sizleri buruşturup bir kenara a- tacağız. Sizin yeriniz artık tari- hin çöplüğüdür.

İşçi sınıfının bilinçlenmesini engellemenin zamanı geçti artık. Seminerlerin bizlere yararlı ola- bilmesi, sınıf sendikacılığı anla- yışını işbaşına getirmekle müm- kündür. O gün de YAKINDIR !..

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ

ÜCRETLER DONDURULAMAZ !

Bu yazımızda işçi ücretleri ile vergiler konusunu beraber işleyeceğiz. Bu iki konu birbirinden ayrı düşünülemez. Yeni vergi yasa tasarısına emekçi kitleler, demokratik kuruluşlar yasanın birkaç maddesi hariç pek karşı çıkmadılar. Oysa sermaye kesimi, yani büyük patronlar ve toprak ağaları, onların sözcüleri, sağ basın bastılar yaygarayı. Bu vergiler işçi, köylü, memur tüm dar gelirlerin beline indirilmiş bir darbedir. Ülke ekonomisi batacak demeye başladılar. Şunların haline bak. Sanki şimdiye dek bizi açlık, sefalet, yoksulluk içinde süründüren onlar değil. Sanki halkımızın tüm sağlık, eğitim, yol, su, elektrik v.s. sorunlarını çözmek için çaba gösterdiler. Sanki Anadolu'nun tertemiz evlatlarını gerici, çağdışı, ırkçı fikirlerle şartlandırıp silahlandırarak ilerici, yurtsever tüm insanlarımızın üstüne salmadılar. Örnekler saymakla bitmeyecek kadar çok.

VERGİLERİ KİMLER VERİYOR ?

Yeni vergi tasarısına gelince :

Zaten şimdiye kadar DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) nın ve diğer kuruluşların yaptıkları istatistikler bize şunu gösteriyor.

Tüm ücretliler gelir vergisinin % 64 ünü
Sermaye sahipleri .... % 35 ini
Küçük üreticiler .... % 1 ini
ödemektedirler. Buna karşılık milli geliri paylaşılmasında ise :

Milli gelirin:
Tüm ücretliler .... % 31 ini
Sermaye sahipleri .... % 48 ini
Küçük üreticiler .... % 21 ini
almaktadırlar.

Halen yürürlükteki sistemde, Ulusal Gelirden üçte bir oranında pay alan ücretliler gelir vergisinin üçte ikisini ödemektedirler. Buna karşılık Ulusal gelirin üçte ikisini aralarında bölüşen ve nüfusun çok az bir bölümünü oluşturan sermaye sahipleri yani patronlar , gelir vergisinin ancak üçtebirini ödemektedirler.

Bugünkü tasarı sermaye çevrelerinin % 35 olan gelir vergisi oranını % 48 e çıkarmaya yöneliktir. Bu demektir ki emekçilerin ödeyeceği gelir vergisi miktarı biraz azalacaktır. Bu tasarının biz emekçilere dokunan yanı ise, özellikle kıdem tazminatlarının vergilendirilme şekli ve ek gelirlerimizin (varsa eğer) toplanıp tümünün vergilendirilmesidir. Bu ise toplusözleşmelerle aldığımız ekonomik hakların sınırlandırılmasını amaçlamaktadır. Bu da bir anlamda ücretlerin sınırlandırılması demektir.

VERGİ NİÇİN ALINIR ?

Vergi devlet hizmetlerinin yurttaşlara götürülebilmesi ve ülkenin kalkınması için belli yatırımların yapılması amacıyla alınır. Yani sağlık, eğitim, ulaşım, kültür v.s. gibi kamu hizmetleri vergi gelirleriyle gerçekleşir. İyi de toplam vergilerin çoğunu emekçi halk öder, buna karşılık devletin hizmet olarak götürdükleri ya devede kulak kalır, ya da patronların ihtiyacına göre gerçekleştirilir. Genellikle bu vergiler bir avuç parababasının esenliği için banka kredisi, teşvik belgesi, vergi iadesi olarak kullanılır. Yani vergiler devlet eliyle Koçzadelere, Sabancızadelere, Sülümanzadelere, Eczacıbaşı'lara akar. Onların bizi daha çok sömürüp palazlanmaları için kaynak olur.

Vay canına, bu ne iştir, bu ne biçim uygulamadır ? Demek ki vergileri bizden daha elimiz değmeden söküp alan devlet, bunu parababalarına veriyor. Demek ki bu mekanizma bizim lehimize çalışmıyor. Bunu bizim lehimize çevirmek için siyasi anlamda örgütlenip iktidar mücadelesi vermeye kalktın mı hemen karşına Türk Ceza Yasasının 141-142. ve başka maddeleri duvar gibi çıkıveriyor. Bu faşist maddeler sınıf esasına göre örgütlenmeyi yasaklamış. Ama ne hikmetse, bu yasaların kabul edildiği 1936 yılından bu yana burjuva sınıfından hiçbir kimse kendi sınıflarının partilerini kuruyorlar diye ceza yememiş. Ama emekçi halktan yana olan kişiler kuruluşlar bu yasadan dolayı ömürlerinin üçbeş katı fazlalıkta cezalara çarptırılmışlar.

ÜCRETLER DONDURULAMAZ !

CHP ağırlıklı hükümet, işçi ücretlerinin dondurulmasını ağzında geveleyip duruyor. Bunu neden yapıyor. Çünkü ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik bunalım nedeniyle uluslararası tekelci sermaye tepemizde Azrail gibi dikilmiş. Bizi ülkemizi daha çok dışa bağımlı hale getirmek için tekellerin güçlü örgütü İMFve Dünya Bankası gibi kuruluşlar aracılığıyla bazı şartlar dayatıyor Size istediğiniz krediyi veririm ama şu isteklerimi yerine getirin diyor.

Tekellerin belli başlı istekleri arasında şunlar var:

1-Paranın değerini %30 dan az olmamak üzere düşürün.

2-Yatırımları, özellikle de ağır sanayi yatırımlarını durdurun.

3-Tarım ürünlerinin taban fiatlarını düşük tutun.

4-Ücretleri dondurun.

Gören de ekonomik bunalımın, devalüa yonun tüm huzursuzlukların sebebi eme halk zannedecek. Oysa, tüm değerleri ür ten ve ürettiklerinin çoğuna sahip olama emekçiler bunların sorumlusu olamaz.

Ülkemizi bu duruma düşürenler, hayat pahalılığını yaratanlar işbirlikçi büyük patronlardır. Toprak ağalarıdır. İşçi üc lerinin artması hayatı pahalılandırıyor yenler namussuzca yalan söylüyorlar. Ç kü devletin resmi organlarından biri DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) işçi retlerinin artışını hayatı % 15 ten fazla kilemediğini ve işçi ücretlerinin fiatla devamlı geride kaldığını belirtmiştir. Ş dikkat etmek gerek. Eğer fiatlar dondu mak istense, sermaye çevreleri hemen yadı basarlar." Bu hür teşebbüs özgür ne indirilmek istenen bir darbedir. Tic hayatı yok etmek istiyorlar. Bu komüni liktir. İşçilerin başını ezmek lazım."

Şimdi patronların şu çelişkisine baka Ne diyorlar, Malların fiatı dondurulma Peki, ücret nedir. İşgücünün karşılığı. cü nedir? İşçilerin satmak zorunda ol ları tek malları. Malların fiatı dondur yacaksa, bir mal olan iş gücünün fiatı dondurulamaz. Yani işçi ücretleri de durulamaz.

Artık bu pislikleri işçi sınıfımız, em çi halkımız görüyor ve değerlendiriyo

Kapitalist düzenin yükünü tüm hüküm ler, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımız çektiriyorlar. Bundan kurtuluşun bir yo olmalı. Bu kurtuluş yolu, başta işçi sın mızın, tüm emekçi halkımızın ve işbirl tekellere karşı olan ulusal burjuvazinin yer alacağı ileri demokratik bir düzeni mak için ulusal demokratik cephe yolu Ulusal demokratik cepheyi hayata geçir için ileri !

— YAŞASIN UDC !

— ÜCRETLER DONDURULAMAZ !

— ASGARİ ÜCRET VERGİ DIŞI BIRAK MALIDIR !

YENİLEŞME deri ve kundura işçilerinin sesi
sahibi: GÜLTEN BÜYÜK yazı işl. md. mustafa karakaş
yönetim yeri: yeni işçi evleri no: 77 BEYKOZ - İSTANBUL

YENİLEŞMEYİ OKU! OKUT

dizgi: yenileşme
baskı: Maden-İş Basımevi
baskı tarihi: 30/6/1978